Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26049
Copyright: Admont, Benediktinerstift

a me ipso facere q̃cq̃. ſ; ſic̃ audio iudico. Hoc q̃ppe obe
dientia uſq; ad mortẽ ſeruanda p̃cepit. Ipſe aũ ſi ſicut
audit iudicat. tũ quoq; obedit cũ iudex uenit. Ne g̃
nos uſq; ad p̃ſentis uite ꝯminũ obedientia laboriosa
appareat. redemptor nr̃ indicat qua hanc etiã cum
iudex uenerit ſeruat. Quid q̃ mirũ ſi peccator homo
obedientie in p̃ſentis uite breuitate ſubicit. q̃ndo hanc
mediator dei ⁊ hominũ ⁊ cũ obedientes remunerat ñ
relinq̃t. Sciendũ ꝯ ẽ qua nũq̃ p obedientiã malũ fi
eri. aliq̃ndo aũ debet p obedientiam bonũ q̃d agit̃ im
mitti. Heq; enĩ mala in paradyſo arbor ꝯcreuit. quã ds
hominꝶ ne ꝯtingeret iniuſit. ſ; ut p meli obedientie
meritũ homo bene ꝯdũ crescere. dignũ fuerat ut hr
etiã a bono phiberet. quatenꝰ tanto tanto ueri hoc q̃d
ageret uirtus eet. q̃nto ⁊ a bono cessans auctori ſuo ſe
ſubditũ humili exhiberet. Et notandũ q̃d illic dr: Ex
omni ligno paradyſi edite. de ligno aũ ſcientie boni ⁊ ma
li ne tetigeritis. Qui enĩ ab uno quolibet bono ſubiectos
uetat. neceſſe ẽ ut multa ꝯcedat. ne obedientis mens
fundit inuitat. ſi a bonis omnib̃ penit̃ repulſa ieiunat.
O m̃s aũ paradyſi arboreſ ad eſum dns ꝯceſſit. cũ ab una
phibuit. ut creatam ſuã quã nolebat ꝯtingui. ſ; puem.
tanto facili ab una reſtringeret. q̃nto ad cunctas latius
relaxaret. S; qua ñnũq̃ nos hui mundi pſpa. ñnũq̃ ꝯ
iubent̃ adiuſa. ſciendũ ſũmope ẽ q̃d obedientia aliq̃ndo
ſi de ſuo aliq̃d habeat nulla ẽ. aliq̃ndo aũ ſi de ſuo ali
quid ñ habeat munima. Iam cũ hui mundi ſucceſſus
p̃cepit cũ locus ſupior inpat̃. is q̃ ad p̃capienda hec ob
edit. obedientie ſ; uirtutẽ euacuat ſi adhec etiã ex p
prio deſiderio anhelat. Heq; enĩ ſe ſub obedientia diri
git. qui ad p̃capienda hui uite pſpa libidine p̃pe am
biuonis ſeruit. Rurſũ cũ mundi deſpect̃ p̃cepit. cum